

Received / Makale Geliş Tarihi 25.12.2023
Published /Yayınlanma Tarihi 29.02.2024
Volume (Issue) Cilt (Sayı) 8 (39)
pp / ss 358-373

Research Article / Araştırma Makalesi
10.5281/zenodo.10775649
Mail: editor@pejoss.com

Doç. Dr. İbrahim Bozacı

<https://orcid.org/0000-0002-9584-6126>

Kırıkkale Üniversitesi, Keskin Meslek Yüksekokulu, Kırıkkale / TÜRKİYE

ROR Id:<https://ror.org/01zhwwf82>

Öğr. Gör. Emre Yıldız

<https://orcid.org/0000-0002-3060-5081>

Kırıkkale Üniversitesi, Keskin Meslek Yüksekokulu, Kırıkkale / TÜRKİYE

ROR Id: <https://ror.org/01zhwwf82>

Duygusal Boşanmanın, Gençlerin Algılanan Stres ve Sorun Kaynaklı Sağlıksız Yeme Davranışına Etkisinin İncelenmesi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma

Examining the Effect of Emotional Divorce on Children's Perceived Stress and Problem-Induced Unhealthy Eating Behavior of Young People: A Study on University Students

ÖZET

Resmi boşanmaya göre daha etkili ve yaygın bir sorun olması muhtemel bir sorun olarak duygusal boşanmanın, çocuklar üzerinde olumsuz etkileri vardır. Eşler arasındaki sorunlu ilişkilerin bir türü ve ileri bir düzeyi olarak ifade edilen duygusal boşanmanın çocuklar üzerindeki etkileri son zamanlarda araştırmacıların ilgisini çeken bir konudur. Diğer taraftan duygusal boşanmanın, uzun vadede gençlerin psikolojik ve belirli sorunlu davranışları üzerindeki etkilerine yönelik bulgular kısıtlıdır. Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin duygusal boşanma algısının, stresi ve sorun kaynaklı sağlıksız yeme davranışına etkisi incelenmektedir. Bu doğrultuda kolayda örnekleme yöntemiyle gerçekleştirilen anket çalışmasıyla birincil veriler toplanmış ve analiz edilmiştir. Araştırmada, algılanan duygusal boşanmanın stres ölçeğinin stres/rahatsızlık algısı ve yetersiz özyeterlik algısı boyutlarını ve ebeveynler arası sorun kaynaklı sağlıksız yeme davranışını etkilediği belirlenmiştir. Ayrıca, stres/rahatsızlık algısının, algılanan duygusal boşanmanın sağlıksız yeme davranışına etkisinde aracı rol üstlendiği tespit edilmiştir. Kısaca duygusal boşanmanın çocuklar üzerindeki olumsuz etkilerinin, uzun vadede gençlerin psikolojik sorunlar yaşamaları ve belirli sağlıksız davranışlarda bulunmaları bakımından da devam eden etkilerinin olduğu anlaşılmaktadır. Son olarak araştırma bulguları yorumlanmakta ve öneriler geliştirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal boşanma, stres, sağlıksız beslenme, duygusal yeme.

ABSTRACT

Emotional divorce, which is likely to be a more effective and widespread problem than formal divorce, has negative effects on children. The effects of emotional divorce, which is defined as a type and an advanced level of problematic relationships between couples, on children is a topic that has recently attracted the attention of researchers. On the other hand, findings on the effects of emotional divorce on psychological and certain problematic behaviors of young people in the long run are limited. In this study, the effects of emotional divorce perception, stress and problem-induced unhealthy eating behaviors of university students are examined. In this direction, primary data were collected through a questionnaire survey using the convenience sampling method and analyzed. In the study, it was determined that perceived emotional divorce affected the stress/discomfort perception and inadequate self-efficacy perception dimensions of the stress scale and unhealthy eating behavior caused by interparental problems. In addition, perception of stress/discomfort was found to play a mediating role in the effect of perceived emotional divorce on unhealthy eating behavior. In short, it is understood that the negative effects of emotional divorce on children have ongoing effects on young people in the form of psychological problems and engaging in certain unhealthy behaviors in the long run. Finally, research findings are interpreted and recommendations are developed.

Keywords: Emotional divorce, stress, unhealthy nutrition, emotional eating.

1. GİRİŞ

Eşler arası ilişkilerdeki sorunlar arttığında, duygusal boşanma düzeyine ulaşabilmektedir. Duygusal boşanma, ayrılmanın kolayca farkına varılmayan bir türü ve resmi boşanmanın bir öncülü olarak, son zamanlarda küresel düzeyde ilgi çeken yeni bir kavramdır (Barzoki vd., 2015). Resmi boşanmanın çocuklara olumsuz etkilerine yönelik çok sayıda araştırma gerçekleştirilmesine karşın, duygusal boşanmanın etkilerine ilişkin araştırma sayısı çok daha azdır (Hashemi & Homayuni, 2017). Eşler arası sağlıklı iletişimin olduğu bir ailede büyüme, duygusal ve sosyal olarak sağlıklı nesillerin yetişmesi için vazgeçilmezdir. Bu noktada her ne kadar boşanmanın etkileri kadar dikkat çekmese de, eşler arasındaki sorunlu ilişki ve iletişim, çocukların gelişimi için bir önemli bir sorundur. Yaygın olarak karşılaşılan sorunlu iletişimlerin bir türü ve ileri bir düzeyi olarak ifade edilebilecek duygusal boşanma ve bunun çocukların psikolojik yapısına ve belirli sorunlu davranışlarına etkilerini anlamak, aile hayatı, çocuk gelişimi ve tüketim arasındaki ilişkileri anlamamızı kolaylaştıracaktır.

Sosyal bir varlık olarak insan, genellikle mutluluk veya mutsuzluk kaynağı olacak şekilde diğerleriyle yakın ilişkiler kurmak durumunda olup, bu ilişkiler hakkındaki duygu ve düşünceler her zaman olumlu olmamakta (Hendrick, 1988); çiftler arasındaki iletişimlerin özellikleri veya ilişki memnuniyeti (Ayub & Iqbal, 2012; Zemp vd., 2017); ilişkilerde çözüme ve boşanmayı (Røysamb vd., 2014), genel mutluluk veya iyi oluş halini (Walker vd., 2013; Mellor vd., 2008), çalışma yaşamını (Akinawo vd., 2019), sağlık sorunlarını (Kiecolt-Glaser vd., 2005), finansal sorunlar yaşamayı (Dew vd., 2021; Li vd., 2021; Yunchao vd., 2020; Totenhagen vd., 2019; Britt-Lutter vd., 2019; Dew & Jackson, 2018; Curran vd., 2018; Koochel, 2018; Sorgente & Lanz, 2017; Willmarth vd., 2014; Archuleta, 2013; Archuleta vd., 2013; Britt & Huston, 2012; Archuleta vd., 2011; Dew & Dakin, 2011; Britt vd., 2008; Dakin & Wampler, 2008; Dew, 2008; Dean vd., 2007; Kerkmann vd., 2000; Amato & Rogers, 1997) etkileyebilmektedir. Diğer taraftan ilişki memnuniyeti ile tüketim davranışları ilişkisinin yeterince dikkat çekmediği görülmektedir. Konuyla ilgili az sayıda araştırma; boş zaman faaliyetlerinin (tatil seyahati vb.) (Johnson vd., 2006; Finucane & Horvath, 2000; Crawrod vd., 2002; Nichols & Spenpenger, 1988; Cai vd., 2020) ve ortak tüketim davranışlarının (Addo & Zhang, 2020; Brick vd., 2021) ilişki memnuniyetini olumlu etkileyebildiğini göstermektedir. Duygusal boşanmaya göre ilişkilerde yaşanan daha düşük düzeyde sorunlu durumların etkilerinin incelendiği bu gibi araştırmalarda, daha çok ilişkilerin doğrudan tarafı olan eşlerin konu alındığı ve çocuklar üzerindeki etkilerinin dikkat çekmediği görülmektedir. Bununla birlikte, görece yeni bir kavram olarak duygusal boşanmanın ise bu bakış açısıyla ele alan araştırmalarla karşılaşılmamaktadır.

1.1. Kavramsal Çerçeve

1.1.1. Duygusal Boşanma

Duygusal boşanma; eşlerin duygusal bağlantısı olmamasına rağmen aynı çatı altında yaşadığı durum (Sahebihagh vd., 2018), eşlerin birlikte yaşamasına karşın yapıcı ve uygun ilişkinin olmadığı boşanma süreçlerinden biri (Sahebihagh vd., 2017) veya korku, sinir ve umut gibi duyguların hissedildiği eşler arası bir süreç olarak ifade edilmektedir (Damo & Cenci, 2021). Konuyla ilgili araştırmalar, duygusal boşanmanın sosyokültürel özellikler başta olmak üzere pek çok faktörle ilişkili olduğunu göstermektedir. Bunlar arasında; ataerkil aile yapısı (Barzoki vd., 2015), kadına yönelik şiddet (Latifian vd., 2016), karşı tarafı ve beklentilerini anlamama (Afrasiabi & Jafarizadeh, 2015), meslek (uzun çalışma saatleri, stresli iş vb.), eşin ailesiyle birlikte yaşaması (Sahabihagh vd., 2018), resmi boşanmanın dini ve kültürel nedenlerle hoş karşılanmaması (kader yazısı olarak görülmesi vb.), resmi boşanmanın bir tarafa aşırı sorumluluk yüklemesi (Hashemi & Homayuni, 2017), kadınların çocuklar ve boşanmayla ilgili sosyal olarak damgalanabilmesi (Gharaibeh vd., 2023), eşler arası yakın ilişkilerdeki sorunlar (Asghari vd., 2023), aşırı cep telefonu kullanımı, internet veya sosyal ağ kullanımı (Rezaei, 2020; Shakeri vd., 2019), nevroitiklik ve duygusal düzenlemedeki zorluk (Amani vd., 2021; Shabankare vd., 2021; Rezvani & Saemi, 2019), ailedeki güç hiyerarşisi (Parvin vd., 2011) ve yüksek evlilik beklentileri (Rasheed vd., 2021) gibi faktörler yer almaktadır.

1.1.2. Duygusal Boşanmanın Etkileri

Resmi boşanmanın eş ve çocukların refahına etkileri üzerine çok sayıda araştırma gerçekleştirilmiştir (Lee, 2001; Jekielek, 1998; Lee, 1997; Demo & Acock, 1988). Ancak duygusal boşanmanın, resmi boşanmaya göre daha olumsuz etkileri olabilmektedir. Zira duygusal boşanma gerçekleştiğinde, resmi boşanmanın sadece bir biçimsel gösterge olduğu, duygusal boşanma olmadan ise doğru bir ayrılma olamayacağı ifade edilmektedir (Fineman, 1988). Bu bağlamda duygusal boşanma öncelikle eşleri olumsuz etkilemektedir. Örneğin Jarwan ve Al-Frehat'ın (2020) araştırmasında eşlerin duygusal boşanması ile psikolojik

dayanıklılıkları arasında negatif yönlü ilişki olduğu anlaşılmıştır. Gharaibeh vd.'nin (2023) nitel araştırmasında ise, kadınların duygusal boşanmaya bağlı olarak, fiziksel, psikolojik ve sosyal iyi oluşlarının olumsuz etkilendiği tespit edilmiştir. Buna göre, duygusal boşanma yaşayan kadınlar; daha fazla tükenmişlik hissetmekte, hipertansiyon, uykusuzluk, baş ağrısı, karın ağrısı ve kilo kaybı yaşamaktadır.

Eşler üzerinde yoğun etkileri olduğu görülen duygusal boşanmanın çocukları etkilemesi kaçınılmazdır. Nitekim Hashemi & Homayuni'nin (2017) araştırmasında: duygusal boşanmış ebeveyne sahip çocukların anlamlı düzeyde daha fazla duygusal ve davranışsal sorunlar (kaygı, stres, saldırganlık) yaşadığı tespit edilmiştir. Bu noktada duygusal boşanma, eşler arasında düşmanca ilişkiler olduğunda çocukların saldırganlık ve asabiyetini artırırken, nevroitik ilişkiler olduğunda; çocukların suçluluk yaşamasına neden olabilmektedir. Çünkü ikinci durumda çocuklar; casus, manipüle edici veya taraflar arası müttefik gibi roller üstlenmek zorunda kalabilmektedir (Sorosky, 1977). Mehrjoo & Hashem'in (2018) Hindistan'da gerçekleştirdiği araştırmasında ise, zihinsel, duygusal ve fiziksel çocuk istismarının yasal boşanma sonrasına göre, duygusal boşanma olan ailelerde daha yaygın olduğu, dolayısıyla duygusal boşanmanın, çocuklara resmi boşanmaya göre daha olumsuz etkilediği sonucuna ulaşılmıştır.

Bunların yanında araştırmalar, toplumlarda yaygın olan çocukluk dönemi stresli veya acı verici deneyimlerin (fiziksel, psikolojik taciz, ihmal gibi travmatik olaylar vb.); yeme veya uyku bozuklukları, odaklanma veya öğrenme sorunlarının yanında, yetişkinlik döneminde sağlıklı sosyal bağ kurmayı da olumsuz etkileyebildiğini göstermektedir (daha korku dolu ve endişeli arkadaş, eş veya aile ilişkileri vb.) (Pillai, 2022; Unger & De Luca, 2014; Goldsmith vd., 2010; Pepin & Banyard, 2006; Varia vd., 1996). Örneğin Waldinger vd.'nin (2006) araştırmasında, kadınlarda çocukluk travmasının korkulu bağlanma ve somatizasyonu (açıklanamayan fiziksel belirtiler) etkilediği anlaşılmıştır. Clark vd.'nin (2011) araştırmasında çocukluk döneminde suistimale maruz kalan kanser hastalarının, cerrah tarafından uygun olmayan destek hissetme düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Benzer şekilde cerrahlar da, bu hastalarla daha fazla iletişim gücünü yaşadıklarını belirtmiştir. Dolayısıyla, çoğu zaman travmatik deneyimlerin bir türü olarak algılanabilen duygusal boşanmanın, çocuk ve gençlerin psikolojik yapılarına ve tüketim kararlarına etkilerinin araştırılmaya değer olduğu düşünülmektedir.

1.1.3. Duygusal Boşanma, Olumsuz Duygular ve Sağlıksız Beslenme

Genellikle duygulara tepki olarak aşırı yemek yeme olarak tanımlanan duygusal yeme, obeziteyle bağlantılı bir davranış olarak uzun zamandır çalışmaların konusu olmuştur (Bruch, 1948). Daha çok sağlıksız ürünlerin tüketilmesi şeklinde kendini gösteren duygusal yeme davranışı, açlık hissi olmaksızın duygusal durumlara verilen tepki olarak gelişen aşırı yemek yeme eğilimi (Braet & Van Strien, 1997; D'Arrigo, 2007) veya olumsuz duyguların sağlıksız bir biçimde düzenlendiği yeme davranışı olarak ifade edilmektedir (Evers vd.,2010).

Duygusal boşanmanın çocuklarda olumsuz duyguların önemli bir kaynağı olduğu göz önünde bulundurulduğunda, sağlıksız yeme davranışlarının bundan etkielenmesi beklenebilir. Nitekim Taemeh vd.'nin (2020) araştırmasında duygusal boşanma olan ailelerin lise çağındaki çocuklarında, yeme bozuklarının resmi boşananlarda ve duygusal/ resmi boşanma olmayanlara göre daha yüksek olduğu sonucuna varılmıştır.

Olumsuz duyguların düzenlenmesinde yemek yeme başa çıkma yöntemi olarak kullanılabilen ve birey günlük yaşamda karşılaştığı sorunlarda aç olmadığı halde yemek yeme eğilimi gösterebilmektedir (Gerçeker ve Bektaş, 2021). Duygusal yeme davranışı, kuramsal olarak; psikosomatik teori (Kaplan & Kaplan, 1957; Bruch, 1975), duygu düzenleme modelleri (McCarthy, 1990; Telch, 1997) ve kaçış teorisi (Heatherton & Baumeister, 1991) çerçevesinde açıklanabilir.

Psikosomatik teoride, obez bireylerin çoğunun endişeli, depresif veya yalnız olduklarında aşırı yemek yeme eğiliminde olabildikleri ifade edilir (Carlson, 1916). Bu teoriye göre, bu tür duygusal yeme davranışı, içsel farkındalığı düşük olan bireylerde sıkça görülür. Bu bireyler, açlık veya tokluk durumlarını ya da başka bir rahatsızlıklarını iyi anlayamazlar ve herhangi bir uyarılma durumunda aşırı yeme eğiliminde olabilir. Bu tekrarlayan duygusal yeme davranışı, sonuç olarak kilo alımına ve obeziteye yol açabilir (Bruch, 1964; Bruch, 1961).

Duygu düzenleme, genel olarak, olumlu ve olumsuz duyguların hedeflere uygun bir şekilde düzenlenmesini içeren stratejileri kapsar (Gross, 2002). Duygu düzenlemesinde başarısızlık; psikolojik sıkıntı, anksiyete bozuklukları, depresyon (Forman, Butryn, Hoffman & Herbert, 2009; Mennin, Heimberg, Turk & Fresco, 2002), travma sonrası stres bozukluğu (Villalta ve ark., 2020), sınırda kişilik bozukluğu

(Miano, Grosselli, Roepke & Dziobek, 2017) ve uyku bozuklukları gibi sorunlara yol açabilmektedir (Vandekerckhove ve Wang, 2018). Yaşanan psikopatolojik durumlar, duygusal sorunlarla ilişkilidir (Aparicio, Canals, Arija, De Henauw & Michels, 2016). Genç yetişkinler üzerinde yapılan araştırmalar (Sominsky & Spencer, 2014; Miller, Gearhardt, Retzlöff, Sturza, Kaciroti & Lumeng, 2018), daha fazla uyumsuz duygu düzenleme stratejilerine sahip olan bireylerin daha fazla duygusal yeme sergilediğini göstermiştir (Evers vd., 2010). Diğer bir ifadeyle, insanlar olumsuz duygulara tepki olarak düzensiz beslenme ile karakterize edilen dürtüsel (Guerrini-Usubini vd., 2023) veya duygusal yeme davranışlarını, olumsuz duygularla başa çıkma stratejisi olarak kullanılabilir (Echeverri-Alvarado, Pickett & Gildner, 2020; Scarmozzino & Visioli, 2020).

Yüksek kalorili yiyecek tüketimiyle ilişkilendirilen duygusal yeme (Pinaquy, Chabrol, Simon, Louvet & Barbe, 2003) kilo alımı gibi fiziksel sorunlarla birlikte sıkıntı, depresyon, yeme bozuklukları ve düşük psikolojik iyi olma gibi kötü psikolojik sonuçlarla ilişkilendirilmektedir (Cecchetto, Aiello, Gentili, Ionta & Osimo, 2021; Chu vd., 2019; Spinosa, Christiansen, Dickson, Lorenzetti & Hardman, 2019). İtalya’da yapılan bir çalışmada, COVID-19 salgını sırasında yüksek düzeyde yaşanan psikolojik sıkıntının, duygusal düzensizlik aracılığıyla duygusal yemeyi etkilediğini göstermiştir (Guerrini Usubini vd., 2021). Duygusal yeme, hem klinik hem de toplum tabanlı örneklerde depresyon ile ilişkilendirilmektedir (Kontinen, Männistö, Sarlio-Lähteenkorva, Silventoinen & Haukkala, 2010; Ouwens, van Strien & van Leeuwe, 2009). Ayrıca, çocuklarda depresif semptomların, ergenlik döneminde sonraki duygusal yemeyi öngörebildiğini gösteren araştırmalarla da karşılaşmaktadır (Kidwell, Nelson, Nelson & Espy, 2017). Duygusal yemenin depresyon ve kaygı duygularına tepki olarak ortaya çıkmasını açıklayan teoriler, aşırı gıda tüketiminin stresi düzenleme veya olumsuz duygularla baş etme çabası olduğunu varsaymaktadır (Stice, Agras, Telch, Halmi, Mitchell & Wilson, 2001).

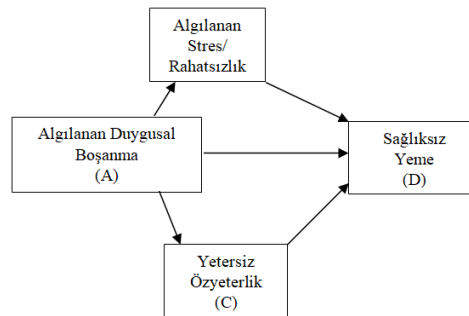
Bunların yanında kaçış teorisi; duygusal yemenin dikkati, rahatsız edici uyaranlardan veya olaylardan uzaklaştırarak, olumsuz kişisel farkındalıktan ve egoyu tehdit eden bilgilerden kaçış sağladığını öne sürmektedir (Parkinson & Totterdell, 1999; Heatherton & Baumeister, 1991). Bu bakış açısıyla da duygusal yeme, sağlıksız yeme davranışlarıyla ilişkilendirilebilmektedir.

Obezite gibi sağlık sorunlarını etkileyen birçok biyopsikososyal faktör arasında genetik de dahil olmak üzere çeşitli faktörler bulunmaktadır (Soubry vd., 2015). Fast-food tüketimi, yetişkinlerde obezite gibi sağlık sorunları riskini artırırken (Fryar & Ervin, 2013; Mozaffarian, Hao, Rimm, Willett & Hu, 2011), çocuklarda düşük beslenme kalitesi ve yüksek kalori alımı kaynağıdır (Sahoo vd., 2015; Powell & Nguyen, 2013). Evdeki işlev bozukluğu, düzensizlik ve yapı eksikliğiyle karakterize edilen ev kaosu, çocukluk döneminde yetersiz beslenme ve kilo alımıyla ilişkilendirilmektedir (Evans vd., 2005; Anderson & Whitaker, 2010). Bautista vd.’nin (2023) çalışması, ev düzeni içindeki kaotik durumların neden olduğu stres faktörünün, ebeveynlerin ve çocukların fast-food tüketimi ile anlamlı bir şekilde ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Bu açıklamalara bağlı olarak izleyen araştırma hipotezleri test edilmek üzere ileri sürülmektedir:

H1: Duygusal boşanma algısı, sağlıksız yeme davranışını etkiler.

H2: Duygusal boşanma algısı, algılanan stresi etkiler.

H3: Duygusal boşanma algısının sağlıksız yeme davranışına etkisinde algılanan stres aracı rol üstlenir.

Şekil 1. Araştırma Modeli

2. YÖNTEM

Araştırma kapsamında Kırıkkale Üniversitesinde öğrenim gören 314 öğrenciye araştırma değişkenlerini ölçmek üzere hazırlanan anket, kolayda örnekleme yöntemi ve gönüllülük esasına göre uygulanmıştır. Araştırma değişkenlerini ölçmede literatürdeki ilgili araştırmalardan yararlanılmıştır. Gençlerin

ebeveynlerinin duygusal boşanma durumlarına yönelik algılarını ölçmek üzere oluşturulan ifadelerde; Eslami vd. (2020), Jarwan & Al-Frehat (2020), Hashemi & Homayuni (2017) ve Sahebihagh vd.'nin (2018) çalışmalarından uyarılma yapılmıştır. Ölçek maddeleri çocuğun anne babalarının ilişkilerini yok, zayıf veya zoraki gibi şekillerde algılamalarına yönelik ifadelerden oluşmaktadır. Yanıt seçenekleri katılma düzeylerini içeren 5'li Likert formundadır (1- Kesinlikle Katılmıyorum, 5- Kesinlikle Katılıyorum).

Algılanan stres değişkenini ölçmek üzere ise Cohen, Kamarck ve Mermelstein (1983) tarafından geliştirilen ve Eskin, Harlak, Demirkıran ve Dereboy (2014) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ölçeğin 10 maddelik kısa formu kullanılmıştır. Ölçek 6 maddeden oluşan stres/rahatsızlık algısı ve 4 maddeden oluşan yetersiz özyeterlik algısı boyutlarından meydana gelmektedir. Ölçeğin yanıt seçenekleri sınırlı, stresli, rahatsız, öfkelenme, her şeyin üstesinden geldiğini hissetme gibi duygular ve değerlendirmeler bakımından sıklık aralıklarını gösteren 5'li Likert formundadır (1- Hiçbir zaman, 5- Çok sık).

Son olarak katılımcılara, ebeveynler arasında sorun olduğunda atıştırmalık/sağlıksız ürünleri daha çok tercih etme sıklığına ilişkin tek soru yöneltilmiştir. Tek soruluk bu ölçüm yaklaşımın, katılımcıların daha az zamanını alması dolayısıyla veri toplamanın zorluğunu azaltmanın ötesinde, özellikle dar kapsamlı, net ve özellikle belirli somut yapıları ölçmede kullanılabilmesi ifade edilmektedir (Bergkvist & Rossiter, 2007; Bergkvist & Rossiter, 2009). Diğer bir ifadeyle pek çok konuda hedef yapı net veya somut bir tanıma sahip olduğunda, tek soruluk ölçeklerin kullanılabilirliği (Malhotra vd., 2012). Araştırmada ölçülmesi amaçlanan değişken, anne baba arasında sorun olduğunda sağlıksız atıştırmalık ürünlerin tüketilmesi şeklinde somut bir davranış olması itibarıyla bu ölçümün uygun olduğu değerlendirilmiştir.

2.1. Katılımcıların Özellikleri

Katılımcıların 89'u (%28.3) fakülte öğrencisi, 225'i (%71.7) ise meslek yüksekokulu öğrencisidir. Katılımcıların 243'ü (%77) kız ve 71'i (%23) erkek öğrencidir. Katılımcıların yaş bakımından 194'ü (%61.8) 19-21 yaş aralığında yer almaktadır. Gelir düzeyleri incelendiğinde araştırmaya katılanların 152'sinin (%48.4) 2.000 TL'den az, 98'inin (%31.2) 2000-4000 TL arasında, 26'sının (%20.4) 4001 TL ve üstü geliri olduğu belirlenmiştir. Örnekleme ilişkin veriler Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Örnekleme Ait Demografik Bilgiler

Cinsiyet	f	%	Aylık Gelir	f	%
Erkek	243	77,4	20000 TL'den az	152	48,4
Kadın	71	22,6	2000-4000 TL	98	31,2
			4001-6000 TL	26	8,3
			6000 TL'den fazla	38	12,1
Yaş			Birim		
18 ve altı	36	11,5	Fakülte	89	28,3
19-21	194	61,8	Meslek Yüksekokulu	225	71,7
22-24	48	15,3			
25 ve üstü	36	11,5			

2.2. Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında öncelikle değişkenlere yönelik açıklayıcı temel bileşenler faktör analizi gerçekleştirilmiş ve güvenilirlik katsayıları hesaplanmıştır. Ölçeklerin faktör analizine uygunlukları KMO ve Bartlett testi ile incelenmiştir. Ayrıca güvenilirlik için cronbach's alpha katsayısı hesaplanmıştır. Tüm ölçekler faktör analizine uygundur ve cronbach's alpha katsayıları yeterli düzeydedir. Duygusal boşanma değişkenine yönelik gerçekleştirilen analiz sonuçlarına göre KMO değeri 0,942 ve Bartlett't testi anlamlı olarak tespit edilmiş ve verinin faktör analizine uygun olduğu anlaşılmıştır. Ölçekte özdeğeri 6.33 olan ve varyansın % 70.39'unu açıklayan tek faktör tespit edilmiştir. Faktör yükleri 0,896 ile 0,779 arasında değişmektedir. Faktör analizi sonucu, güvenilirlik ve değişkenin ortalama değeri Tablo 2'de görülmektedir:

Tablo 2. Duygusal Boşanma Faktör ve Güvenilirlik Analizi

Maddeler	Faktör Yüğü
Anne babam arasında duygusal birliktelik (yeterli sevgi vb.) yok gibidir	,896
Anne babamın evlilikleriyle ilgili genelde olumsuz duygular (yalnızlık, üzüntü vb.) yaşadığımı düşünürüm	,882
Anne babamın evliliklerinden hoşnut olmadığımı hissederim	,878
Anne ve/veya babam birbirlerinin isteklerini umursamaz	,844
Zor zamanlarda dahi anne babam arasında yeterli dayanışma olmadığımı hissederim	,825
Anne babamın birbirleriyle olması gereken asgari iletişimi dahi kurmadığımı düşünürüm	,820
Anne babam aynı çatı altında yaşasa da, ilişkileri yok gibidir	,810
"Anne babam engeller/zorluklar olmasaydı boşanırlardı" diye düşünürüm	,809
Anne babam evliliklerinde birbirlerini üzecek, hatalı davranışlarda bulunur	,779
Özdeğer: 6,335, Açıklanan Varyans: % 70,392, Cronbach Alfa: 0,946, Ortalama: 1,78	

Algılanan stres ölçeğine yönelik gerçekleştirilen açıklayıcı faktör analizine göre KMO değeri 0,812 ve Bartlett değeri anlamlı olarak tespit edilmiştir. Ayrıca özdeğerleri 1'den büyük olan 2 faktör bulunmaktadır, birinci faktörün özdeğeri 3.56 olup, toplam varyansın % 35,6'sını açıklamaktadır. İkinci faktörün özdeğeri 2.36 olup, toplam varyansın %59.25'ini açıklamaktadır. Faktörler içerdiği maddelerin anlamlarına göre ve uyarlanan ölçekte olduğu gibi "stres/rahatsızlık algısı" ve "yetersiz özyeterlilik algısı" olarak adlandırılmıştır. Algılanan stres değişkenine yönelik faktör analizi sonuçları aşağıdaki tabloda görülmektedir:

Tablo 3. Algılanan Stres Faktör ve Güvenilirlik Analizi

Maddeler	Faktör yükü
1. Faktör: Stres/rahatsızlık algısı	
Kendinizi ne sıklıkta sinirli ve stresli hissedersiniz?	,808
Ne sıklıkta kontrolünüz dışında gelişen olaylar yüzünden öfkelenirsiniz?	,789
Ne sıklıkta problemlerin üstesinden gelemeyeceğiniz kadar biriktiğini hissedersiniz?	,765
Beklenmedik bir şeylerin olması nedeniyle ne sıklıkta rahatsızlık duyarsınız?	,764
Hayatınızdaki önemli şeyleri kontrol edemediğinizi ne sıklıkta hissedersiniz?	,721
Ne sıklıkta yapmanız gereken şeylerle başa çıkamadığınızı fark edersiniz?	,621
Özdeğer: 3,56, Açıklanan Varyans: % 35,6, Alfa: 0,840, Ortalama: 3,26	
2. Faktör: Yetersiz özyeterlilik algısı	
Hayatınızdaki zorlukları ne sıklıkta kontrol edebilirsiniz?	,841
Kişisel sorunlarınızı ele alma yeteneğinize ne sıklıkta güven duyarsınız?	,819
Ne sıklıkta her şeyin üstesinden geldiğinizi hissedersiniz?	,808
Her şeyin yolunda gittiğini ne sıklıkta hissedersiniz?	,696
Özdeğer: 2,36, Açıklanan Varyans: % 23,631, Toplam Açıklanan Varyans: 59,26, Alfa: 0,805, Ortalama: 2,77	

Faktör analizlerinin ardından araştırma değişkenlerinin normal dağılıma uygunluğu çarpıklık ve basıklık değerleriyle incelenmiştir. Buna göre çarpıklık katsayılarının 1,45 ile -0,26 arasında, basıklık katsayılarının ise 1,20 ile -0,10 arasında değiştiği tespit edilmiştir. Buna göre verilerin normal dağılım sergilediği varsayılmıştır.

Tablo 4. Çarpıklık ve Basıklık Değerleri

	Çarpıklık		Basıklık	
	İstatistik	Std. Hata	İstatistik	Std. Hata
Algılanan duygusal boşanma	1,445	,138	1,204	,274
Stres/rahatsızlık algısı	-,260	,138	,039	,274
Yetersizlik algısı	,184	,138	-,102	,274
Sağlıksız tüketim	1,241	,138	,324	,274

Tablo 5'de değişkenler arasındaki korelasyon düzeyleri verilmiştir. Buna göre tüm değişkenler arasındaki ikili doğrusal ilişkiler anlamlıdır. Buna göre duygusal boşanma stres/rahatsızlık algısı ile anlamlı ve pozitif yönde ilişkiyken, sağlıksız tüketim başta duygusal boşanma olmak üzere, stres ve yetersiz özyeterlilik ile pozitif yönde ve anlamlı düzeyde ilişkilidir. Bu sonuçlar değişkenler arasındaki ikili pozitif yönlü ilişkilerin var olduğunu göstermektedir.

Tablo 5. Değişkenler Arası Korelasyon

		Sağlıksız tüketim	Duygusal boşanma	Stres	Yetersiz özyeterlilik
Sağlıksız tüketim	r	1			
	Sig. (2-tailed)				
Duygusal boşanma	r	,416**	1		
	Sig. (2-tailed)	,000			
Stres	r	,324**	,297**	1	
	Sig. (2-tailed)	,000	,000		
Yetersiz özyeterlilik	r	,140*	,172**	,154**	1
	Sig. (2-tailed)	,013	,002	,006	

Değişkenler arası doğrusal etkiler Tablo 6'da verilmiş olup, buna göre duygusal boşanma algısının ebeveynler arasında bir sorun olduğunda sağlıksız yeme davranışı değişkenine etkisine yönelik oluşturulan model anlamlıdır. Bağımlı değişkenin açıklanma oranı % 17 ve standart etki büyüklüğü 0,416'dır. Dolayısıyla çocuğun duygusal boşanma algısının ebeveynler arasında sorun olduğunda sağlıksız tüketimi etkilediğine ilişkin araştırma hipotezi desteklenmiştir (H1: Duygusal boşanma algısı, sağlıksız yeme davranışını etkiler). Duygusal boşanma algısının algılanan stres değişkeninin, stres/rahatsızlık algısı ve yetersiz özyeterlilik boyutları üzerindeki olası etkilerine yönelik gerçekleştirilen regresyon analizlerinde de modeller (model 2 ve 3) anlamlı olup, duygusal boşanma, algılanan stres/rahatsızlık algısını % 9 dolayında, algılanan yetersiz öz yeterlilik algısını ise % 3 dolayında açıklamaktadır. Etkiler % 95 güven aralığında

anlamlıdır. Bu bulgulara göre araştırmanın ikinci hipotezi desteklenmektedir (H2: Duygusal boşanma algısı, algılanan stresi etkiler).

Tablo 6. Regresyon Modelleri

Model					Regresyon				%95 Güv. Aralığı	
Model No	r	r ²	p	Yol	Katsayı	Std. Katsayı	Std. Hata	p	Alt Sınır	Üst Sınır
1	0,416	0,173	0,00	A > D	0,525	0,416	0,065	0,000	0,397	0,653
2	0,297	0,088	0,00	A > B	0,239	0,297	0,044	0,000	0,153	0,325
3	0,172	0,03	0,00	A > C	0,144	0,172	0,047	0,002	0,052	0,236

A= Algılanan duygusal boşanma, B=Algılanan Stres/Rahatsızlık, C=Yetersiz Özyeterlilik, D=Sağlıksız yeme

Bağımsız değişkenin, bağımlı değişken üzerindeki dolaylı etkisinin incelenmesinde SPSS Process eklentisinden yararlanılmıştır. Buna göre algılanan duygusal boşanma bağımsız, stres/rahatsızlık algısı, yetersiz özyeterlilik algısı aracı ve sağlıksız yeme davranışı bağımlı değişken olarak seçilmiş ve dolaylı etkiler incelenmiştir. Buna göre duygusal boşanmanın sağlıksız yeme davranışını stres/rahatsızlık etkisi aracılığıyla etkilediği görülmektedir. Bu bulguya göre araştırmanın üçüncü hipotezi kısmen desteklenmektedir H3: Duygusal boşanma algısının sağlıksız yeme davranışına etkisinde algılanan stres aracı rol üstlenir). Modeldeki toplam etki, doğrudan etki ve dolaylı etki değerleri Tablo 7’de verilmiştir:

Tablo 7. Aracılık Analizi

		Etki	t	P	Alt sınır	Üst sınır
Toplam Etki	A > D	0,5248	8,0759	0,000	0,3969	0,6527
Doğrudan Etki	A > D	0,4339	6,4840	0,000	0,3023	0,5656
Dolaylı Etki I	A > B > D		0,0805		0,0268	0,1051
Dolaylı Etki II	A > C > D		0,066		-0,0073	0,0271
Dolaylı Etki III	A > B > C > D		0,0016		-0,0024	0,0082

3. TARTIŞMA

Duygusal Boşanmanın, tanınmayan bir ayrılık biçimi ve resmi boşanmanın öncüsü olarak küresel ilgi toplayan bir kavram (Barzoki vd., 2015) olmasına yönelik yapılan vurgu değerlendirildiğinde bu araştırmada çocuklarının gözünden ebeveynleri arasındaki duygusal boşanmanın, çocuklarda algılanan stres ve sorun kaynaklı sağlıksız yeme davranışıyla ilişkisinin olup olmadığının belirlenmesi amaçlanmıştır. İlk olarak araştırma değişkenleri arasındaki ilişkiler incelenmiştir. İkincil olarak algılanan duygusal boşanmanın; stres/rahatsızlık algısı, yetersiz özyeterlilik algısı ve sağlıksız yeme davranışlarını yordama durumu açıklanmaya çalışılmıştır.

Buna göre; algılanan duygusal boşanma ile sağlıksız tüketim arasında orta düzeyde, pozitif ve anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiş olup, duygusal yemenin duygusal boşanma olan ailelerin çocuklarında daha yüksek olduğunu gösteren Taemeh vd.’nin (2020) araştırmasıyla benzerdir. Ayrıca bu bulgu, psikolojik olarak zorlayıcı (Guerrini Usubini vd., 2021) ve depresif durumların duygusal yeme davranışını etkilediğini gösteren (Kidwell vd., 2017) araştırmalarla da örtüşmektedir. Bunların yanında bu bulgu, duygusal yemenin olumsuz duygularla baş etme, bunlardan kaçınma veya bunları düzenleme amaçlı gerçekleştirdiğini açıklayan teorilerle de örtüşmektedir (Gonzalez vd., 2022; Renzaho vd., 2014). Algılanan duygusal boşanma ile algılanan stres arasında zayıf düzeyde, pozitif ve anlamlı ilişki olduğu; algılanan duygusal boşanma ile algılanan yetersiz özyeterlilik arasında zayıf düzeyde, pozitif ve anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir (Bknz. Tablo 5). Literatürde duygusal boşanmanın bireylerde stres, yetersiz özyeterlilik (Mohsenzadeh ve Nazari, 2014); çocuklarında ise saldırganlık, kaygı, stres (Hashemi & Homayuni, 2017), zihinsel, duygusal ve fiziksel istismar gibi sorunlarla ilişkili olduğu belirtilmektedir (Mehrijoo & Hashem, 2018). Mehrijoo ve Hashem (2018) Hindistan’da duygusal ve resmi boşanmayı ve bunların çocuklar üzerindeki etkisini karşılaştıran bir çalışma yürütmüştür. Çalışma, duygusal ve resmi boşanmalara dâhil olan ailelerde çocuklara yönelik kötü davranışlardaki farklılıkları incelemiştir. Duygusal olarak boşanmış 34 ebeveyn ve onların okul öncesi ve okul çağındaki 34 çocuğu ile resmi olarak boşanmış 39 ebeveyn ve onların okul öncesi ve okul çağındaki 39 çocuğundan oluşan amaçlı bir örneklem çalışmaya katılmıştır. Bulgular, zihinsel, duygusal ve fiziksel çocuk istismarının resmi boşanma sonrasına kıyasla duygusal boşanmaya dahil olan ailelerde daha yaygın olduğunu göstermiştir. Çalışma, duygusal boşanmanın çocuklar üzerinde resmi boşanmadan daha fazla zarar verici ve zararlı etkileri olduğu sonucuna varmıştır. Ayrıca, Al-Jawazneh (2018), duygusal boşanmanın Ürdünlü çocuklar üzerindeki etkisini incelemiştir. Çalışmaya 110 evli çift ve çocukları dâhil edilmiştir. Sonuçlar, duygusal olarak boşanmış çiftlerin çocukları arasında yüksek oranda duygusal boşanma, orta düzeyde –negatif- psikolojik uyum ve özellikle ekonomik durum, kişisel ve psikolojik davranışlar gibi olumsuz faktörlerde çocukların

psikolojik uyumu üzerinde önemli bir etkisi olduğunu ortaya koyarak; psikolojik faktörler açısından çalışmamızla benzerlik göstermiştir. Aile içi ilişkilerin iyi olmadığı ailelerden gelen çocukların, aile içi ilişkilerin sağlıklı işlediği ailelerden gelen çocuklara kıyasla sağlık üzerinde zararlı etkiler yaşadıkları (Chen & Kennedy, 2004; Mellor vd., 2012) ve daha az porsiyon meyve ve sebze (Renzaho vd., 2011, Wen vd., 2010) tükettikleri belirtilmiştir. Renzaho vd.'nin (2014) yapmış oldukları çalışmaya göre aile üyeleri arasındaki negatif iletişim ve etkileşimler çocukların daha sık paketli gıda tüketmesini, sağlıksız beslenme alışkanlığı geliştirmesini ve psikolojik sıkıntı yaşamalarını sağlayarak çocuk refahının düşmesine neden olmuştur. Duygusal boşanma durumunun aile içi etkileşimleri olumsuz olarak etkilediği ve ebeveynler arası gerilimi arttırdığı düşünüldüğünde duygusal boşanmanın, sağlıksız beslenme, algılanan stres ve yetersiz özyeterlik gibi gibi değişkenlerle pozitif yönde ilişki içinde olması beklendik bir durum olarak değerlendirilebilir.

Araştırma kapsamında dikkate değer bir diğer bulgu ise, sağlıksız besin tüketiminin % 17'sinin ebeveynler arasındaki duygusal boşanma ile açıklanabildiğidir (Bknz. Tablo 6). Bu sonuçlar üniversite öğrencilerinde ebeveynleri arasındaki algıladıkları duygusal boşanma ve sağlıksız gıda tüketiminin bir halk sağlığı olarak sağlıksız gıda tüketimi ve obeziteyi (Ludwig vd., 2001; Malik vd., 2013) yordamadaki rolünü ortaya çıkarması yönüyle değerli görülmektedir. Ebeveynlerin algıladığı stres ve ebeveynlik stresörleri; ev sorumlulukları, ebeveyn istihdamı ve partner ilişkileri ile kendi sağlık ve refahlarını sürdürme ile ilgili belirli zorlukları içerir. Ebeveyn stresinin daha yüksek olması, evde sebze, meyve ve sağlıklı içeceklerin daha az bulunmasıyla ilişkilidir (Jang vd., 2021). Evde yemek hazırlamak, evdeki kaotik yapı nedeniyle ebeveynler için özellikle stresli olabilir (Beshara vd., 2010). Evdeki işlevsizlik, düzensizlik ve yapı eksikliği ile karakterize edilen ev kaosu (Evans vd., 2005), çocuklukta yetersiz beslenme ve kilo alımı (Anderson & Whitaker, 2010) ile ilişkilendirilmektedir. Bir ön müdahale çalışmasında, ebeveynler için stres azaltmayı ve sağlıklı davranışsal gıda seçimlerinde artışı hedefleyen yeni bir farkındalık temelli ebeveyn stres azaltma müdahalesinin, çocuklarının beden kitle endeksi sonuçlarında iyileşme ile ilişkili olduğu tespit edilmiştir (Jastreboff vd., 2018). Sağlıklı beslenme ve fiziksel aktivite eğitimi ek olarak hem ebeveynler arası stres azaltmayı hem de sağlıklı davranışsal gıda tercihleri ihtiyacını hedefleyen bu tür programlar, çocuklarının sağlıksız gıda tüketimini azaltmada faydalı olabileceği öngörülmektedir.

Son olarak duygusal boşanmanın sağlıksız yeme davranışına etkisinde algılanan stres değişkeninin aracı rol üstlendiğine ilişkin ulaşılan bulgu (Bknz. Tablo 7), ev içerisindeki kaotik durumlardan kaynaklı stresin çocukların sağlıksız besin tüketimini etkilediğini gösteren araştırma bulgusuyla örtüştüğü değerlendirilmektedir. Önceki araştırmalar, yüksek yağlı gıdaların daha fazla tüketilmesi (Baskind vd., 2019; Block vd., 2009; Gundersen vd., 2008), yüksek lezzetli gıdaların strese bağlı olarak daha fazla arzulanması (Sinha vd., 2019), daha düşük meyve ve sebze tüketimi (Khaled vd., 2020) ve yiyeceklerin bir başa çıkma mekanizması olarak kullanılması (Mason vd., 2019) dahil olmak üzere stres ve diyet arasındaki ilişkileri ortaya koyarak çalışmamıza benzer bir sonuç göstermektedir. Evde yaşanan ebeveynler arası kaosu varlığı ebeveynlerin ve çocuklarının da sağlıksız gıda tercihini pozitif olarak etkilediği literatürde yer almaktadır (Bautista vd., 2023). Dolayısıyla ebeveynler arası sağlıksız ilişkilerin ve duygusal boşanmanın oluşturduğu stres faktörünün hem ebeveynlerin hem de çocuklarının sağlıksız beslenmeleri üzerindeki etkisi dikkate değer bir sonuç olarak değerlendirilebilir.

4. SONUÇ

Üniversite öğrencilerinden birincil verilerin toplanıp analiz edildiği bu çalışmada, gençlerin algıladığı duygusal boşanmanın, stres düzeylerini ve sorun kaynaklı sağlıksız yeme davranışlarını etkilediği sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla ebeveynler arasında yaşanan sorunlu ilişkilerin bir türü veya ileri bir boyutu olarak duygusal boşanmanın, çocuklara uzun dönemli psikolojik ve sağlıkla etkileri olabileceği anlaşılmaktadır. Zira gençlerin anne babalarının duygusal bağlarının olmadığı, ilişkilerinin umursamaz, hoşnutsuz veya kırıncı gibi şekillerde algılanması, daha çok stres yaşamayı ve ebeveynleri arasında sorun olduğunda daha fazla sağlıksız yeme davranışını etkilemektedir. Ebeveynler arası sorunlu ilişkilerin belirli etkilerini ortaya koyan araştırma bulgularının çocuk gelişimi eğitimi, aile danışmanlığı ve toplum sağlığı gibi alanlarda yararlı olması beklenmektedir. Zira anne baba arasındaki sorunlu ilişkilerin duygusal boşanma düzeyinde de fark edilmesi, bunların yönetilmesinde yapılabileceklerin belirlenmesi, çocukların bu tür sorunlara tanık olmasının azaltılması gibi konularda eğitim içeriklerinin geliştirilmesi ve farkındalık çalışmalarının gerçekleştirilmesi mümkündür. Bununla birlikte, çocuk gelişimi ve belirli sağlıksız tüketim davranışları gibi konuların incelendiği araştırmalarda, duygusal boşanma değişkeninin de göz önünde bulundurulabilecek bir değişken olduğu anlaşılmaktadır.

KAYNAKÇA

- Addo, F. R., & Zhang, X. (2020). Debt Concordance and Relationship Quality: A Couple-Level Analysis. *Journal of Family and Economic Issues*, 41(3), 405-423. <https://doi.org/10.1007/s10834-020-09687-8>
- Afrasiabi, F., & Jafarizadeh, M. R. (2015). Study of the relationship between personal factors and emotional divorce. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 6(6 S6), 406-411.
- Akinnawo, O. E., Akpunne, B. C., Ahmed, K. A., & Bello, I. B. Marital Satisfaction and Job Commitment of Nigerian Nurses: Implications for Family Value System. *Asian Journal of Research in Nursing and Health*, 2(2), 1-9.
- Al-Jawazneh, B. (2018). The level of emotional divorce among couples and its impact on the psychological adjustment of children in the secondary stage belonging to disintegrated families in Al-Karak governorate. *The Journal of Education, Al-Azhar University, Education Faculty*, 178(1), 384-413.
- Amani, R., Nooreini, S. N., & Farhadi, M. (2021). The Structural Model of Emotional Divorce Based on Neuroticism through the Mediating Role of Coping Strategies and Emotional Regulation. *Journal of Divorce & Remarriage*, 62(3), 227-246. <https://doi.org/10.1080/10502556.2021.1871833>
- Amato, P. R., & Rogers, S. J. (1997). A longitudinal study of marital problems and subsequent divorce. *Journal of Marriage and the Family*, 59, 612-624. <https://doi.org/10.2307/353949>
- Anderson, S. E., & Whitaker, R. C. (2010). Household routines and obesity in US preschool-aged children. *Pediatrics*, 125(3), 420-428. <https://doi.org/10.1542/peds.2009-0417>
- Aparicio, E., Canals, J., Arija, V., De Henauw, S., & Michels, N. (2016). The role of emotion regulation in childhood obesity: implications for prevention and treatment. *Nutrition Research Reviews*, 29(1), 17-29. <https://doi.org/10.1017/S0954422415000153>
- Archuleta, K. L. (2013). Couples, money, and expectations: Negotiating financial management roles to increase relationship satisfaction. *Marriage & Family Review*, 49(5), 391-411. <https://doi.org/10.1080/01494929.2013.766296>.
- Archuleta, K. L., Britt, S. L., Tonn, T., & Grable, J. E. (2011). Financial satisfaction and financial stressors in marital satisfaction. *Psychological Reports*, 108, 563-576. <https://doi.org/10.2466/07.21.PR0.108.2.563-576>
- Archuleta, K. L., Grable, J. E., & Britt, S. L. (2013). Financial and relationship satisfaction as a function of harsh start-up and shared goals and values. *Journal of Financial Counseling and Planning*, 24(1), 3-14.
- Asghari, M., Moradi, M., Nekoolal Tak, M., Jamali, J., & Danesh, F. (2023). The Effect of Counseling Based on Sexual Health Model on Sexual Compatibility of Women at Risk of Emotional Divorce. *Journal of Midwifery and Reproductive Health*, 11(1), 3580-3591. <https://doi.org/10.22038/jmrh.2022.64652.1885>
- Ayub, N., & Iqbal, S. (2012). The factors predicting marital satisfaction: a gender difference in Pakistan. *International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6(7), 63-73.
- Barzoki, M. H., Tavakoll, M., & Burrage, H. (2015). Rational-emotional 'divorce' in Iran: Findings of qualitative research on women with marital dissatisfaction. *Applied Research in Quality of Life*, 10, 107-122. <https://doi.org/10.1007/s11482-014-9303-9>
- Baskind, M. J., Taveras, E. M., Gerber, M. W., Fiechtner, L., Horan, C., & Sharifi, M. (2019). Parent-perceived stress and its association with children's weight and obesity-related behaviors. *Preventing Chronic Disease*, 16(E39), 1-9. <https://doi.org/10.5888/pcd16.180368>
- Bautista, T., Fogelman, N., Lartigue, S., Silverman, W. K., Jastreboff, A. M., & Sinha, R. (2023). Association between specific types of parent stressors and fast-food consumption among parents and children. *Eating Behaviors*, 49, 101724. <https://doi.org/10.1016/j.eatbeh.2023.101724>
- Bergkvist, L., & Rossiter, J. R. (2007). The predictive validity of multiple-item versus single-item measures of the same constructs. *Journal of Marketing Research*, 44(2), 175-184.

- Bergkvist, L., & Rossiter, J. R. (2009). Tailor-made single-item measures of doubly concrete constructs. *International Journal of Advertising*, 28(4), 607-621. <https://doi.org/10.2501/S0265048709200783>
- Beshara, M., Hutchinson, A., & Wilson, C. (2010). Preparing meals under time stress. The experience of working mothers. *Appetite*, 55(3), 695-700. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2010.10.003>
- Block, J. P., He, Y., Zaslavsky, A. M., Ding, L., & Ayanian, J. Z. (2009). Psychosocial stress and change in weight among US adults. *American Journal of Epidemiology*, 170(2), 181-192. <https://doi.org/10.1093/aje/kwp104>
- Braet, C., & Van Strien, T. (1997). Assessment of emotional, externally induced and restrained eating behaviour in nine to twelve-year-old obese and non-obese children. *Behaviour Research and Therapy*, 35(9), 863-873. [https://doi.org/10.1016/s0005-7967\(97\)00045-4](https://doi.org/10.1016/s0005-7967(97)00045-4)
- Brick, D. J., Zhou, L., Chartrand, T. L., & Fitzsimons, G. J. (2021). Better to decide together: Shared consumer decision making, perceived power, and relationship satisfaction. *Journal of Consumer Psychology*, 32(3), 387-405. <https://doi.org/10.1002/jcpy.1260>
- Britt, S. L., & Huston, S. J. (2012). The role of money arguments in marriage. *Journal of Family and Economic Issues*, 33(4), 464-476. <https://doi.org/10.1007/s10834-012-9304-5>
- Britt, S., Grable, J. E., Goff, B. S. N., & White, M. (2008). The influence of perceived spending behaviors on relationship satisfaction. *Journal of Financial Counseling and Planning*, 19(1), 31-43
- Britt-Lutter, S., Haselwood, C., & Koochel, E. (2019). Love and money: Reducing stress and improving couple happiness. *Marriage & Family Review*, 55(4), 330-345. <https://doi.org/10.1080/01494929.2018.1469568>
- Bruch, H. (1948). Psychological aspects of obesity. *Bulletin of The New York Academy of Medicine*, 24(2), 73.
- Bruch, H. (1961). Transformation of oral impulses in eating disorders: a conceptual approach. *Psychiatric Quarterly*. 35, 458-481. <https://doi.org/10.1007/BF01573614>
- Bruch, H. (1964). Psychological aspects of overeating and obesity. *Psychosomatics*, 5(5), 269-274. [https://doi.org/10.1016/S0033-3182\(64\)72385-7](https://doi.org/10.1016/S0033-3182(64)72385-7)
- Bruch H. (1975). Obesity and anorexia nervosa: psychosocial aspects. *The Australian and New Zealand Journal of Psychiatry*, 9(3), 159-161. <https://doi.org/10.3109/00048677509159842>
- Cai, L., Wang, S., & Zhang, Y. (2020). Vacation travel, marital satisfaction, and subjective wellbeing: a Chinese perspective. *Journal of China Tourism Research*, 16(1), 118-139. <https://doi.org/10.1080/19388160.2019.1575304>
- Carlson, A. J. (1916). The control of hunger in health and disease. *University of Chicago Press*.
- Cecchetto, C., Aiello, M., Gentili, C., Ionta, S., & Osimo, S. A. (2021). Increased emotional eating during COVID-19 associated with lockdown, psychological and social distress. *Appetite*, 160, 105122. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2021.105122>
- Chen, J. L., & Kennedy, C. (2004). Family functioning, parenting style, and Chinese children's weight status. *Journal of Family Nursing*, 10(2), 262-279. <https://doi.org/10.1177/1074840704264021>
- Chu, D. T., Nguyet, N. T. M., Nga, V. T., Lien, N. V. T., Vo, D. D., Lien, N., ... & Pham, V. H. (2019). An update on obesity: Mental consequences and psychological interventions. *Diabetes & Metabolic Syndrome: Clinical Research & Reviews*, 13(1), 155-160. <https://doi.org/10.1016/j.dsx.2018.07.015>
- Clark, L., Beesley, H., Holcombe, C., & Salmon, P. (2011). The influence of childhood abuse and adult attachment style on clinical relationships in breast cancer care. *General hospital psychiatry*, 33(6), 579-586. <https://doi.org/10.1016/j.genhosppsych.2011.07.007>
- Cohen S, Kamarck T, Mermelstein R (1983) A global measure of perceived stress. *Journal of Health and Social Behavior*, 24(4), 385-396. <https://doi.org/10.2307/2136404>
- Crawford, D. W., Houts, R. M., Huston, T. L., & George, L. J. (2002). Compatibility, leisure, and satisfaction in marital relationships. *Journal of Marriage and Family*, 64(2), 433-449. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3737.2002.00433.x>

- Curran, M. A., Parrott, E., Ahn, S. Y., Serido, J., & Shim, S. (2018). Young adults' life outcomes and well-being: Perceived financial socialization from parents, the romantic partner, and young adults' own financial behaviors. *Journal of Family and Economic Issues*, 39, 445–456. <https://doi.org/10.1007/s10834-018-9572-9>
- Dakin, J., & Wampler, R. (2008). Money doesn't buy happiness, but it helps: Marital satisfaction, psychological distress, and demographic differences between low-and middle-income clinic couples. *The American Journal of Family Therapy*, 36(4), 300-311. <https://doi.org/10.1080/01926180701647512>
- Damo, D. D., & Cenci, C. M. B. (2021). Emotional divorce: Similarities and differences according to the position occupied. *Trends in Psychology*, 29(3), 505-518. <https://doi.org/10.1007/s43076-021-00088-w>
- D'Arrigo T. (2007). Emotional eating. A sneak attack on weight loss. *Diabetes Forecast*, 60(8), 23.
- Dean, L. R., Carroll, J. S., & Yang, C. (2007). Materialism, perceived financial problems, and marital satisfaction. *Family and Consumer Sciences Research Journal*, 35(3), 260-281. <https://doi.org/10.1177/1077727X06296625>
- Demo, D. H., & Acock, A. C. (1988). The impact of divorce on children. *Journal of Marriage and the Family*, 50(3), 619-648. <https://doi.org/10.2307/352634>
- Dew, J. (2008). Debt change and marital satisfaction change in recently married couples. *Family Relations*, 57(1), 60-71. <https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2007.00483.x>
- Dew, J., & Dakin, J. (2011). Financial disagreements and marital conflict tactics. *Journal of Financial Therapy*, 2, 23–42. <https://doi.org/10.4148/jft.v2i1.1414>
- Dew, J., & Jackson, M. (2018). Commitment and relationship maintenance behaviors as marital protective factors during economic pressure. *Journal of Family and Economic Issues*, 39(2), 191-204. <https://doi.org/10.1007/s10834-017-9550-7>
- Dew, J., Barham, C., & Hill, E. J. (2021). The longitudinal associations of sound financial management behaviors and marital quality. *Journal of Family and Economic Issues*, 42(1), 1-12. <https://doi.org/10.1007/s10834-020-09701-z>
- Echeverri-Alvarado, B., Pickett, S., & Gildner, D. (2020). A model of post-traumatic stress symptoms on binge eating through emotion regulation difficulties and emotional eating. *Appetite*, 150, 104659. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2020.104659>
- Eskin, M., Harlak, H., Demirkıran, F. ve Dereboy, Ç. (2013). Algılanan Stres Ölçeğinin Türkçeye uyarlanması: Güvenirlilik ve geçerlik analizi. *New Symposium Journal*, 51(3), 132-140.
- Eslami, M., Yazdanpanah, M., Andalib, P., Rahimi, A., Safizadeh, M., Dadvar, A., & Nakhaee, N. (2020). Marital satisfaction and emotional divorce among Iranian married individuals: A survey of hospital visitors of nine provinces. *Journal of Education and Health Promotion*, 9(1), 83.
- Evans, G. W., Gonnella, C., Marcynyszyn, L. A., Gentile, L., & Salpekar, N. (2005). The role of chaos in poverty and children's socioemotional adjustment. *Psychological Science*, 16(7), 560-565. <https://doi.org/10.1111/j.0956-7976.2005.01575.x>
- Evers, C., Marijn Stok, F., & de Ridder, D. T. (2010). Feeding your feelings: emotion regulation strategies and emotional eating. *Personality & Social Psychology Bulletin*, 36(6), 792–804. <https://doi.org/10.1177/0146167210371383>
- Fineman, M. (1988). Dominant discourse, professional language, and legal change in child custody decisionmaking. *Harvard Law Review*. 101(4), 727-774. <https://doi.org/10.2307/1341172>
- Finucane, M. O., & Horvath, C. W. (2000). Lazy leisure: A qualitative investigation of the relational uses of television in marriage. *Communication Quarterly*, 48(3), 311–321. <https://doi.org/10.1080/01463370009385599>
- Forman, E. M., Butryn, M. L., Hoffman, K. L., & Herbert, J. D. (2009). An open trial of an acceptance-based behavioral intervention for weight loss. *Cognitive and Behavioral Practice*, 16(2), 223-235. <https://doi.org/10.1016/j.cbpra.2008.09.005>

- Fryar, C. D., & Ervin, R. B. (2013). *Caloric intake from fast food among adults: United States, 2007-2010* (No. 114). US Department of Health and Human Services, Centers for Disease Control and Prevention, National Center for Health Statistics.
- Gerçekler G. ve Bektaş M. (2021). Relationship Among Obesity Awareness, Emotional Eating, and Obesity in Middle School Children. *The Journal of Pediatric Research*, 8(1), 55-61. <https://doi.org/10.4274/jpr.galenos.2020.14471>
- Gharaibeh, M., Al Ali, N., Odeh, J., & Shattnawi, K. (2023, May). Separate souls under one roof: Jordanian women's perspectives of emotional divorce. *Women's Studies International Forum* 98(2023), 1-9.
- Goldsmith, R. E., Jandorf, L., Valdimarsdottir, H., Amend, K. L., Stoudt, B. G., Rini, C., ... & Bovbjerg, D. H. (2010). Traumatic stress symptoms and breast cancer: The role of childhood abuse. *Child Abuse & Neglect*, 34(6), 465-470. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2009.10.007>
- González, L. M., Lammert, A., Phelan, S., & Ventura, A. K. (2022). Associations between parenting stress, parent feeding practices, and perceptions of child eating behaviors during the COVID-19 pandemic. *Appetite*, 177, 106148. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2022.106148>
- Gross, J. J. (2002). Emotion regulation: Affective, cognitive, and social consequences. *Psychophysiology*, 39(3), 281-291. <https://doi.org/10.1017/S0048577201393198>
- Gundersen, C., Lohman, B. J., Garasky, S., Stewart, S., & Eisenmann, J. (2008). Food security, maternal stressors, and overweight among low-income US children: results from the National Health and Nutrition Examination Survey (1999–2002). *Pediatrics*, 122(3), 529-540. <https://doi.org/10.1542/peds.2008-0556>
- Guerrini Usubini, A., Cattivelli, R., Varallo, G., Castelnuovo, G., Molinari, E., Giusti, E. M., ... & Musetti, A. (2021). The relationship between psychological distress during the second wave lockdown of COVID-19 and emotional eating in Italian young adults: The mediating role of emotional dysregulation. *Journal of Personalized Medicine*, 11(6), 569. <https://doi.org/10.3390/jpm11060569>
- Guerrini-Usubini, A., Cattivelli, R., Scarpa, A., Musetti, A., Varallo, G., Franceschini, C., & Heatherton, T. F., & Baumeister, R. F. (1991). Binge eating as escape from self-awareness. *Psychological Bulletin*, 110(1), 86–108. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.110.1.86>
- Hashemi, L., & Homayuni, H. (2017). Emotional divorce: Child's well-being. *Journal of Divorce & Remarriage*, 58(8), 631-644. <https://doi.org/10.1080/10502556.2016.1160483>
- Hendrick, S. S. (1988). A generic measure of relationship satisfaction. *Journal of Marriage and the Family*, 50, 93-98. <https://doi.org/10.2307/352430>
- Jang, M., Brown, R., & Vang, P. Y. (2021). The relationships between parental stress, home food environment, and child diet patterns in families of preschool children. *American Journal of Health Promotion*, 35(1), 131-139. <https://doi.org/10.1177/0890117120929541>
- Jarwan, A. S., & Al-frehat, B. M. (2020). Emotional Divorce and Its Relationship with Psychological Hardiness. *International Journal of Education and Practice*, 8(1), 72-85. <https://doi.org/10.18488/journal.61.2020.81.72.85>
- Jastreboff, A. M., Chaplin, T. M., Finnie, S., Savoye, M., Stults-Kolehmainen, M., Silverman, W. K., & Sinha, R. (2018). Preventing childhood obesity through a mindfulness-based parent stress intervention: A randomized pilot study. *The Journal of Pediatrics*, 202, 136-142. <https://doi.org/10.1016/j.jpeds.2018.07.011>
- Jekielek, S. M. (1998). Parental conflict, marital disruption and children's emotional well-being. *Social Forces*, 76(3), 905-936. <https://doi.org/10.1093/sf/76.3.905>
- Johnson, H. A., Zabriskie, R. B., & Hill, B. (2006). The contribution of couple leisure involvement, leisure time, and leisure satisfaction to marital satisfaction. *Marriage & Family Review*, 40(1), 69–91. https://doi.org/10.1300/J002v40n01_05
- Kaplan, H. I., & Kaplan, H. S. (1957). The psychosomatic concept of obesity. *The Journal of Nervous and Mental Disease*, 125(2), 181–201. <https://doi.org/10.1097/00005053-195704000-00004>

- Kerkmann, B. C., Lee, T. R., Lown, J. M., & Allgood, S. M. (2000). Financial management, financial problems and marital satisfaction among recently married university students. *Journal of Financial Counseling and Planning*, 11(2), 55-65.
- Khaled, K., Tsofliou, F., Hundley, V., Helmreich, R., & Almilaji, O. (2020). Perceived stress and diet quality in women of reproductive age: A systematic review and meta-analysis. *Nutrition Journal*, 19(1), 1-15. <https://doi.org/10.1186/s12937-020-00609-w>
- Kidwell, K. M., Nelson, T. D., Nelson, J. M., & Espy, K. A. (2017). A longitudinal study of maternal and child internalizing symptoms predicting early adolescent emotional eating. *Journal of Pediatric Psychology*, 42(4), 445-456. <https://doi.org/10.1093/jpepsy/jsw085>
- Kiecolt-Glaser, J. K., Loving, T. J., Stowell, J. R., Malarkey, W. B., Lemeshow, S., Dickinson, S. L., et al. (2005). Hostile marital interactions, proinflammatory cytokine production, and wound healing. *Archives of General Psychiatry*, 62, 1377–1384. <https://doi.org/10.1001/archpsyc.62.12.1377>
- Kontinen, H., Männistö, S., Sarlio-Lähteenkorva, S., Silventoinen, K., & Haukkala, A. (2010). Emotional eating, depressive symptoms and self-reported food consumption. A population-based study. *Appetite*, 54(3), 473-479. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2010.01.014>
- Koochel, E. (2018). *Show me the money! Communication, financial transparency, and marital satisfaction*. 2018 Annual Research & Training Symposium, 14-16 Kasım, The Association for Financial Counseling and Planning Education (144-146).
- Latifian, M., Arshi, M., Alipour, F., & Ghaedamini Harouni, G. (2016). Study on relationship of domestic violence with emotional divorce among married females in Tehran. *Quarterly Journal of Social Work*, 5(2), 5-12.
- Lee, M. Y. (1997). Post-divorce interparental conflict, children's contact with both parents, children's emotional processes, and children's behavioral adjustment. *Journal of Divorce & Remarriage*, 27(3-4), 61-82. https://doi.org/10.1300/J087v27n03_05
- Lee, M. Y. (2001). Marital violence: Impact on children's emotional experiences, emotional regulation and behaviors in a post-divorce/separation situation. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 18(2), 137-163. <https://doi.org/10.1023/A:1007650812845>
- Li, X., Curran, M. A., LeBaron-Black, A. B., Jorgensen, B., Yorgason, J., & Wilmarth, M. J. (2021). Couple-Level Attachment Styles, Finances, and Marital Satisfaction: Mediation Analyses Among Young Adult Newlywed Couples. *Journal of Family and Economic Issues*, 1-18. <https://doi.org/10.1007/s10834-021-09808-x>
- Ludwig, D. S., Peterson, K. E., & Gortmaker, S. L. (2001). Relation between consumption of sugar-sweetened drinks and childhood obesity: a prospective, observational analysis. *The Lancet*, 357(9255), 505-508. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(00\)04041-1](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(00)04041-1)
- Malhotra, N. K., Mukhopadhyay, S., Liu, X., & Dash, S. (2012). One, few or many?: an integrated framework for identifying the items in measurement scales. *International Journal of Market Research*, 54(6), 835-862. <https://doi.org/10.2501/IJMR-54-6-835-862>
- Malik, V. S., Pan, A., Willett, W. C., & Hu, F. B. (2013). Sugar-sweetened beverages and weight gain in children and adults: a systematic review and meta-analysis. *The American Journal of Clinical Nutrition*, 98(4), 1084-1102. <https://doi.org/10.3945/ajcn.113.058362>
- Mason, T. B., O'Connor, S. G., Schembre, S. M., Huh, J., Chu, D., & Dunton, G. F. (2019). Momentary affect, stress coping, and food intake in mother–child dyads. *Health Psychology*, 38(3), 238. <https://doi.org/10.1037/hea0000714>
- McCarthy M. (1990). The thin ideal, depression and eating disorders in women. *Behaviour Research and Therapy*, 28(3), 205–215. [https://doi.org/10.1016/0005-7967\(90\)90003-2](https://doi.org/10.1016/0005-7967(90)90003-2)
- Mehrjoo, E., & Hashem, L. (2018). The risk of physical and psychological abuse with children in families involved in emotional divorce and formal divorce. *Indian Journal of Positive Psychology*, 9(3), 364–367. <https://doi.org/10.15614/ijpp%2F2018%2Fv9i3%2F181033>

- Mellor, D., Renzaho, A., Swinburn, B., Green, J., & Richardson, B. (2012). Aspects of parenting and family functioning associated with obesity in adolescent refugees and migrants from African backgrounds living in Australia. *Australian and New Zealand Journal of Public Health*, 36(4), 317-324. <https://doi.org/10.1111/j.1753-6405.2012.00894.x>
- Mellor, D., Stokes, M., Firth, L., Hayashi, Y., & Cummins, R. (2008). Need for belonging, relationship satisfaction, loneliness, and life satisfaction. *Personality and Individual Differences*, 45(3), 213-218. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2008.03.020>
- Mennin, D. S., Heimberg, R. G., Turk, C. L., & Fresco, D. M. (2002). Applying an emotion regulation framework to integrative approaches to generalized anxiety disorder. *Clinical Psychology: Science and Practice*, 9(1), 85–90. <https://doi.org/10.1093/clipsy.9.1.85>
- Miano, A., Grosselli, L., Roepke, S., & Dziobek, I. (2017). Emotional dysregulation in borderline personality disorder and its influence on communication behavior and feelings in romantic relationships. *Behaviour Research and Therapy*, 95, 148-157. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2017.06.002>
- Miller, A. L., Gearhardt, A. N., Retzliff, L., Sturza, J., Kaciroti, N., & Lumeng, J. C. (2018). Early childhood stress and child age predict longitudinal increases in obesogenic eating among low-income children. *Academic Pediatrics*, 18(6), 685-691. <https://doi.org/10.1016/j.acap.2018.01.007>
- Mohsenzadeh, F., & Nazari, A. M. (2014). Marriage breakup reasons of divorced applicant Couples. *International Journal Education Applied Sciences*, 1(1), 14-25. <https://doi.org/10.22034/injoeas.2021.161061>
- Nichols, C. M., & Snepenger, D. J. (1988). Family decision making and tourism behavior and attitudes. *Journal of Travel Research*, 26(4), 2–6. <https://doi.org/10.1177/004728758802600401>
- Mozaffarian, D., Hao, T., Rimm, E. B., Willett, W. C., & Hu, F. B. (2011). Changes in diet and lifestyle and long-term weight gain in women and men. *New England Journal of Medicine*, 364(25), 2392-2404. <https://doi.org/10.1056/NEJMoa1014296>
- Ouwens, M. A., van Strien, T., & van Leeuwe, J. F. (2009). Possible pathways between depression, emotional and external eating. A structural equation model. *Appetite*, 53(2), 245-248. <https://doi.org/10.1016/j.appet.2009.06.001>
- Parkinson, B., & Totterdell, P. (1999). Classifying affect-regulation strategies. *Cognition & Emotion*, 13(3), 277-303. <https://doi.org/10.1080/026999399379285>
- Parvin, S., Kalantari, A., Davoodi, M., & Mohammadi, F. (2011). Emotional divorce in Tehran city. *International Journal of Social Sciences (IJSS)*, 1(4), 305-311.
- Pepin, E. N., & Banyard, V. L. (2006). Social support: A mediator between child maltreatment and developmental outcomes. *Journal of Youth and Adolescence*, 35(4), 612-625. <https://doi.org/10.1007/s10964-006-9063-4>
- Pillai, S. (2022). The Impact of Childhood Trauma on the Attachment Styles of Adults. *International Journal of Innovative Science and Research Technology*, 7(7), 63-80. 63.
- Pinaquy, S., Chabrol, H., Simon, C., Louvet, J. P., & Barbe, P. (2003). Emotional eating, alexithymia, and binge-eating disorder in obese women. *Obesity Research*, 11(2), 195-201. <https://doi.org/10.1038/oby.2003.31>
- Powell, L. M., & Nguyen, B. T. (2013). Fast-food and full-service restaurant consumption among children and adolescents: effect on energy, beverage, and nutrient intake. *JAMA Pediatrics*, 167(1), 14-20. <https://doi.org/10.1001/jamapediatrics.2013.417>
- Rasheed, A., Amr, A., & Fahad, N. (2021). Investigating the relationship between emotional divorce, marital expectations, and self-efficacy among wives in Saudi Arabia. *Journal of Divorce & Remarriage*, 62(1), 19-40. <https://doi.org/10.1080/10502556.2020.1833290>
- Renzaho, A. M. N., Kumanyika, S., & Tucker, K. L. (2011). Family functioning, parental psychological distress, child behavioural problems, socio-economic disadvantage and fruit and vegetable consumption among 4–12 year-old Victorians, Australia. *Health Promotion International*, 26(3), 263-275. <https://doi.org/10.1093/heapro/daq054>

- Rezaei, F. (2020). Investigating the relationship between mobile phone harmful use and Internet addiction with emotional divorce of teachers in Kermanshah city. *Rooyesh-e-Ravanshenasi Journal (RRJ)*, 9(3), 69-76.
- Rezvani, H., & Saemi, H. (2019). Correlation between Self-differentiation and Neuroticism with Emotional Divorce in married Students of Azad Shahr Azad University. *Journal of Health Promotion Management*, 8(2), 23-30. . <https://doi.org/10.21859/jhpm-08204>
- Røysamb, E., Vittersø, J., & Tambs, K. (2014). The relationship satisfaction scale-psychometric properties, *Norsk Epidemiologi*, 24(1-2), 187-194. <https://doi.org/10.5324/nje.v24i1-2.1821>
- Sahebihagh, M. H., Khorshidi, Z., Barzanjeh Atri, S., Asghari Jafarabadi, M., & Hassanzadeh Rad. (2018). The rate of emotional divorce and predictive factors in nursing staff in north of Iran. *International Journal of Women's Health and Reproduction Sciences*, 6(2), 174-180. <https://doi.org/10.15296/ijwhr.2018.29>
- Sahebihagh, M., Khorshidi, Z., Atri, S., & Jafarabadi, M. (2017). Investigating the relationship between self-efficacy and emotional divorce among nurses in the city of Rasht, Iran (2015). *Annals of Tropical Medicine and Public Health*, 10(6), 1596-1600. https://doi.org/10.4103/ATMPH.ATMPH_536_17
- Sahebihagh, M. H., Khorshidi, Z., Barzanjeh Atri, S., Asghari Jafarabadi, M., & Hassanzadeh Rad, A. (2018). The rate of emotional divorce and predictive factors in nursing staff in north of Iran. *International Journal of Women's Health and Reproduction Sciences*, 6(2), 174-80. <https://doi.org/10.15296/ijwhr.2018.29>
- Sahoo, K., Sahoo, B., Choudhury, A. K., Sofi, N. Y., Kumar, R., & Bhadoria, A. S. (2015). Childhood obesity: causes and consequences. *Journal of Family Medicine and Primary Care*, 4(2), 187. <https://doi.org/10.4103/2249-4863.154628>
- Shabankare, M. G., Heidari, A., Makvandi, B., & Marashian, F. S. (2021). The relationship of mindfulness and difficulties in emotion regulation with emotional divorce through sexual satisfaction among married university students in Ahvaz, Iran. *Journal of Shahrekord University of Medical Sciences*, 23(1), 7-13. <https://doi.org/10.34172/jsums.2021.02>
- Sinha, R., Gu, P., Hart, R., & Guarnaccia, J. B. (2019). Food craving, cortisol and ghrelin responses in modeling highly palatable snack intake in the laboratory. *Physiology & Behavior*, 208, 112563. <https://doi.org/10.1016/j.physbeh.2019.112563>
- Scarmozzino, F., & Visioli, F. (2020). Covid-19 and the subsequent lockdown modified dietary habits of almost half the population in an Italian sample. *Foods*, 9(5), 675. <https://doi.org/10.3390/foods9050675>
- Shakeri, S. S., Shabani, J., Sharbaf, H. A., & Aghili, S. M. (2019). Mediating role of attitude towards betrayal and marital conflict in relation between using virtual social networks and emotional divorce. *Journal of Community Health Research*, 8(4), 220-227. <https://doi.org/10.18502/jchr.v8i4.2077>
- Sominsky, L., & Spencer, S. J. (2014). Eating behavior and stress: a pathway to obesity. *Frontiers in Psychology*, 5, 434. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2014.00434>
- Sorgente, A., & Lanz, M. (2017). Emerging adults' financial wellbeing: A scoping review. *Adolescent Research Review*, 2, 255– 292. <https://doi.org/10.1007/s40894-016-0052-x>
- Sorosky, A. D. (1977). The psychological effects of divorce on adolescents. *Adolescence*, 12(45), 123.
- Spinosa, J., Christiansen, P., Dickson, J. M., Lorenzetti, V., & Hardman, C. A. (2019). From socioeconomic disadvantage to obesity: the mediating role of psychological distress and emotional eating. *Obesity*, 27(4), 559-564. <https://doi.org/10.1002/oby.22402>
- Soubry, A., Murphy, S. K., Wang, F., Huang, Z., Vidal, A. C., Fuemmeler, B. F., ... & Hoyo, C. (2015). Newborns of obese parents have altered DNA methylation patterns at imprinted genes. *International Journal of Obesity*, 39(4), 650-657. <https://doi.org/10.1038/ijo.2013.193>
- Stice, E., Agras, W. S., Telch, C. F., Halmi, K. A., Mitchell, J. E., & Wilson, T. (2001). Subtyping binge eating-disordered women along dieting and negative affect dimensions. *International Journal of Eating Disorders*, 30(1), 11-27. <https://doi.org/10.1002/eat.1050>

- Tabachnick, B.G., & Fidell, L.S. (2013). *Using Multivariate Statistics* (6th ed.). Pearson, Boston.
- Taemeh, Z. M., Aghajani, T., & Salahian, A. (2020). Comparison of general health and eating disorders in daughters of formal divorce, emotional divorce and normal counterparts. *Journal of Health Promotion Management*, 9(2), 22-33.
- Telch C. F. (1997). Skills training treatment for adaptive affect regulation in a woman with binge-eating disorder. *The International Journal of Eating Disorders*, 22(1), 77–81. [https://doi.org/10.1002/\(SICI\)1098-108X\(199707\)22:1<77::AID-EAT10>3.0.CO;2-F](https://doi.org/10.1002/(SICI)1098-108X(199707)22:1<77::AID-EAT10>3.0.CO;2-F)
- Totenhagen, C. J., Wilmarth, M. J., Serido, J., Curran, M. A., & Shim, S. (2019). Pathways from financial knowledge to relationship satisfaction: The roles of financial behaviors, perceived shared financial values with the romantic partner, and debt. *Journal of Family and Economic Issues*, 40(3), 423-437. <https://doi.org/10.1007/s10834-019-09611-9>
- Unger, J. A. M., & De Luca, R. V. (2014). The relationship between childhood physical abuse and adult attachment styles. *Journal of Family Violence*, 29, 223-234. <https://doi.org/10.1007/s10896-014-9588-3>
- Vandekerckhove, M., & Wang, Y. L. (2018). Emotion, emotion regulation and sleep: An intimate relationship. *AIMS Neuroscience*, 5(1), 1. <https://doi.org/10.3934/Neuroscience.2018.1.1>
- Varia, R., Abidin, R. R., & Dass, P. (1996). Perceptions of abuse: Effects on adult psychological and social adjustment. *Child Abuse & Neglect*, 20(6), 511-526. [https://doi.org/10.1016/0145-2134\(96\)00033-6](https://doi.org/10.1016/0145-2134(96)00033-6)
- Villalta, L., Khadr, S., Chua, K. C., Kramer, T., Clarke, V., Viner, R. M., ... & Smith, P. (2020). Complex post-traumatic stress symptoms in female adolescents: the role of emotion dysregulation in impairment and trauma exposure after an acute sexual assault. *European Journal of Psychotraumatology*, 11(1), 1710400. <https://doi.org/10.1080/20008198.2019.1710400>
- Waldinger, R. J., Schulz, M. S., Barsky, A. J., & Ahern, D. K. (2006). Mapping the road from childhood trauma to adult somatization: the role of attachment. *Psychosomatic Medicine*, 68(1), 129-135. <https://doi.org/10.1097/01.psy.0000195834.37094.a4>
- Walker, R., Isherwood, L., Burton, C., Kitwe-Magambo, K., & Luszcz, M. (2013). Marital satisfaction among older couples: the role of satisfaction with social networks and psychological well-being. *Int J Aging Hum Dev*, 76(2), 123-39. <https://doi.org/10.2190/AG.76.2.b>
- Wen, L. M., Simpson, J. M., Baur, L. A., Rissel, C., & Flood, V. M. (2010). Family functioning and obesity risk behaviors: Implications for early obesity intervention. *Obesity*, 19 (6), 1252–1258. <https://doi.org/10.1038/oby.2010.285>
- Wilmarth, M. J., Nielsen, R. B., & Futris, T. G. (2014). Financial wellness and relationship satisfaction: Does communication mediate?. *Family and Consumer Sciences Research Journal*, 43(2), 131-144. <https://doi.org/10.1111/fcsr.12092>
- Yunchao, C., Yusof, S. A., Amin, R. B. M., & Arshad, M. N. M. (2020). The Association Between Household Debt and Marriage Satisfaction in the Context of Urban Household in Klang Valley Malaysia. *Journal of Emerging Economies and Islamic Research*, 8(1), 12-22. <https://doi.org/10.24191/jeeir.v8i1.7122>
- Zemp, M., Nussbeck, F. W., Cummings, E. M., & Bodenmann, G. (2017). The spillover of child-related stress into parents' relationship mediated by couple communication. *Family Relations*, 66(2), 317-330. <https://doi.org/10.1111/fare.12244>